

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

КАФЕДРА ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор
з науково-методичної та навчальної
роботи

О.Б. Жильцов

« 04 » 02 2017 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ІСТОРІЯ СВІТОВОЇ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ

Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»

Спеціальність 024 «Хореографія» (за видами)

Освітній рівень – перший (бакалаврський)

ІНСТИТУТ МИСТЕЦТВ

2017–2018 навчальний рік

Розподіл годин звірено з робочим навчальним планом.

Структура типова.

Заступник директора з науково – методичної та навчальної роботи

А.О.Таранник

Начальник відділу
моніторингу якості освіти

Програма: 16.5 з/н/7

(підпис) (прізвище, ініціали)

« » 2017

Робоча програма навчальної дисципліни «Історія світової художньої культури» для студентів спеціальності 024 «Хореографія» (за видами).

Розробник:

Братусь І.В., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри образотворчого мистецтва Київського університету імені Бориса Грінченка.

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри образотворчого мистецтва Інституту мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка

Протокол № 1 від « 06 » вересня 2017 р.

Завідувач кафедри

образотворчого мистецтва

Ю.В. Романенкова

ЗМІСТ:

Пояснювальна записка.....	4
Структура програми навчальної дисципліни	
I. Опис навчальної дисципліни.....	7
II. Тематичний план навчальної дисципліни.....	8
III. Програма	
Змістовий модуль I. Художня культура первісного світу і давніх цивілізацій.....	9
Змістовий модуль II. Художня культура Західної Європи і Північної Америки.....	11
IV. Навчально-методична карта дисципліни «Історія світової художньої культури».....	15
V. Лекційний курс	16
VI. Плани семінарських занять.....	19
VII. Завдання для самостійної роботи.....	23
VIII. Система поточного та підсумкового контролю.....	28
IX. Методи навчання.....	31
X. Методичне забезпечення курсу.....	31
XI. Рекомендована література	
Основна.....	32
Додаткова.....	32

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Робоча навчальна програма з дисципліни «Історія світової художньої культури» є нормативним документом Київського університету імені Бориса Грінченка, який розроблений на кафедрі образотворчого мистецтва відповідно до навчального плану денної форми.

Програма визначає обсяги знань, які повинен опанувати студент відповідно до алгоритму вивчення навчального матеріалу дисципліни «Історія світової художньої культури», а також необхідне методичне забезпечення, складові та технологію оцінювання навчальних досягнень студентів.

Вивчення навчальної дисципліни передбачає розв'язання низки **завдань гуманітарної підготовки бакалаврів**, зокрема:

- опанування систематизованих знань про шляхи розвитку світової художньої культури,
- засвоєння теоретичних знань про магістральні художні процеси у світовому історико-мистецькому процесі,
- оволодіння мовою певних мистецьких напрямків та знайомство з відповідною фаховою термінологією,
- ознайомлення з цінностями, ідеалами, естетичними нормами різних культурно-історичних епох, національних напрямів і шкіл в мистецтві на прикладі найбільш значимих творів,
- розвиток почуттів, емоцій, образного, асоціативного та критичного мислення майбутніх фахівців,
- виховання художньо-естетичного смаку і культури сприйняття мистецького твору, толерантності, поваги до культурних традицій народів світу,
- формування в майбутніх фахівців-бакалаврів навичок використання набутих знань та вмінь для розширення свого світогляду, пізнавального інтересу, вдосконалення художньо-естетичного рівня, усвідомленого створення власного культурного середовища.

Предметом вивчення курсу є опис динаміки світової художньої культури. Світова художня культура – сукупність процесів і явищ духовної практичної діяльності, що створює, поширює й освоює твір мистецтва і матеріальні предмети, які мають естетичну цінність. Сутність художньої культури полягає в тім, що людина-митець (а ним може бути не тільки професіонал, але і народний аматор), завдяки своїм розвинутим почуттям образно пізнає й образно моделює певний фрагмент реальності, а потім передає це глядачеві або слухачеві в естетично виразній формі.

Усе, що створено професіоналами й аматорами, включається в поняття художньої культури. А те, що створено майстрами своєї справи, професіоналами, і гідне зберегтися в століттях як таке, що має найвищу цінність для суспільства, складає мистецтво. Мистецтво – частина художньої культури. Воно – вершина айсберга. Яку б сферу художньої культури не взяти – теоретичну або практичну, фундаментальну або прикладну, – усяка

діяльність, доведена до найвищої майстерності, перетворюється на мистецтво.

Мистецтвознавчі дисципліни як комплекс культурологічних наук вивчають художню культуру суспільства в цілому й окремі види мистецтва, їхню специфіку і ставлення до дійсності, їхнє виникнення і закономірності розвитку, роль в історії суспільної свідомості, взаємозв'язків із соціальним життям та з іншими явищами культури, весь комплекс питань змісту і форми творів художньої культури.

Характер матеріалу і художньої мови визначають вид мистецтва.

Метою вивчення курсу «Історія світової художньої культури» є засвоєння студентами знань з історії основних видів мистецтв, опанування ними магістральних напрямків розвитку художньої культури світу. Викладання дисципліни спрямоване на формування групи загальногуманітарних компетенцій.

Курс з вивчення світової художньої культури також спрямований на те, щоб сприяти розвитку аналітичного і художнього мислення студента, допомогти виробити власну неупереджену оцінку складних процесів сучасного культурно-мистецького життя України та світу.

Курс побудований з урахуванням новітніх досягнень вітчизняної та зарубіжної мистецької науки, у ньому акцентується увага на нових концептуальних оцінках ключових явищ багатовікової історії світової художньої культури.

Студенти мають знати:

- специфіку виражальних засобів різних видів мистецтв;
- основні культурно-історичні епохи, стилі, напрями і національні мистецькі школи та їхні духовні, моральні й естетичні домінанти;
- ідейні та естетичні причини появи та зміни творчих методів, їх взаємозв'язок на духовному та художньому рівні;
- особливості художньої мови, комунікативних кодів мистецьких феноменів загальносвітового значення.

Студенти повинні вміти:

- визначати характер культурних і мистецьких явищ сучасності на основі компаративного зіставлення з минулим світовим досвідом;
- синхронізувати культурно-мистецькі феномени вітчизняної та світової художньої культури;
- давати особистісну оцінку явищ сучасного мистецького життя, пріоритетів та напрямів культурної політики держави;
- мотивовано організовувати пізнавальну діяльність (від постановки цілей до одержання і оцінки результатів) та самостійно вибирати критерії для компаративного аналізу і оціночного визначення культурно-мистецьких явищ різних епох і народів;
- одержувати потрібну інформацію з різноманітних джерел, використовувати мультимедійні ресурси та комп'ютерні технології;

- застосовувати здобуті знання у педагогічній, гуманітарно-політичній, просвітницькій та культуротворчій діяльності.

Кількість академічних годин, відведених навчальним планом на вивчення дисципліни, становить 120 год., з них 32 год. – лекції, 24 год. – семінарські заняття, 56 – самостійна робота, 8 год. – модульний контроль.

Вивчення навчальної дисципліни «Історія світової художньої культури» завершується підсумковим модульним контролем (залік).

СТРУКТУРА ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

I. ОПИС ПРЕДМЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Предмет: процес розвитку світової художньої культури

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни денна форма навчання
Кількість кредитів: 4 Модулів: 2 Змістових модулів: 2 Загальна кількість годин: 120 Тижневих годин: 2	Шифр та назва галузі знань: <i>02 Культура і мистецтво</i> Шифр та назва спеціальності: <i>024 «Хореографія» (за видами)</i> Освітній рівень перший, <i>бакалаврський</i>	Варіативна дисципліна. Рік підготовки: 2 Семестр: 4. Аудиторні заняття: 56 годин, з них: Лекції: 32 години Семінарські заняття: 24 години Модульний контроль: 8 годин Самостійна робота: 56 годин Вид контролю: ПМК (залік).

II. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№	Назви теоретичних розділів	Кількість годин						
		Разом	Аудиторних	Лекційних	Семінарських	Індивідуальна робота	Самостійна робота	Підсумковий контроль
Змістовий модуль I.								
ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА ПЕРВІСНОГО СВІТУ І ДАВНІХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ								
1	Предмет і завдання курсу. Місце і функції художньої культури в системі цілісної культури. Класифікація видів мистецтва.	9	4	2	2	0	5	
2	Походження і причини виникнення мистецтва. Поліфункціональність і синкретизм первісної творчості.	9	4	2	2	0	5	
3	Художня культура давніх цивілізацій Азії та Латинської Америки.	11	6	4	2	0	5	
Підсумковий модульний контроль								4
Разом		33	14	8	6	0	15	
Змістовий модуль II.								
ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ І ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ								
4	Художня культура античного світу.	9	4	2	2	0	5	
5	Мистецькі напрями і стилі Середньовіччя.	9	4	2	2	0	5	
6	Мистецтво європейського Відродження.	13	8	4	4	0	5	
7	Художня культура Нового часу. Естетика бароко.	9	4	2	2	0	5	
8	Мистецькі напрями XVII – XVIII ст.	9	4	2	2	0	5	
9	Естетика художньої творчості XIX ст.	11	6	4	2	0	5	
10	Естетичні принципи модерну і їх втілення в мистецькій практиці.	11	6	4	2	0	5	
11	Художня культура XX ст.	12	6	4	2	0	6	
Підсумковий модульний контроль								4
Разом		87	42	24	18	0	41	
Разом за навчальним планом		120	56	32	24	0	56	8

ІІІ. ПРОГРАМА ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ І ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА ПЕРВІСНОГО СВІТУ І ДАВНІХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ

Вступ. Предмет і завдання курсу «Художня культура світу». (9 годин)

Тема 1. Місце і функції художньої культури в системі цілісної культури.

Класифікація видів мистецтва (6 годин)

Світова художня культура – єдність і багатоманітність. Художній образ – основний засіб відображення та пізнання світу в мистецтві.

Функції мистецтва в культурі та суспільстві, розвитку особистості. Класифікації видів мистецтва. Зображально-виразні засоби різних видів мистецтва. Сутнісна характеристика видів мистецтв, понятійно-категоріальна система і жанрове розмаїття. Співвідношення різних видів мистецтв на різних етапах еволюції світової культури.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 2. Походження і причини виникнення мистецтва.

Поліфункціональність і синкретизм первісної творчості (9 годин)

Теорії походження мистецтва: теологічна, естетична, трудова, ігрова, психологічна.

Людина палеоліту та доби неолітичної революції. Формування основ художнього мислення: першообраз (світове дерево, богиня-мати); міфологічний рік (число, геометричний орнамент, рослина, звір); полярні категорії (світ/пітьма, життя/смерть, гора/низ) та міфологеми (хаос – створення світу – порядок, життя – смерть – відродження). Архітектурні та живописні пам'ятки палеоліту та неоліту (Альтаміра, Ласко, Ніо, Стоунхендж тощо). Геометричний орнамент як символ переходу від хаосу до форми (круг, квадрат, трикутник, меандр).

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

**Тема 3. Художня культура давніх цивілізацій Азії
та Латинської Америки (11 годин)**

Міфологія – головне джерело образів мистецтва Давнього світу. Відображення космогонічних міфів та природного середовища у храмовій архітектурі Месопотамії. Зикурати Етеменігуру в Урі та Етеменанки у Вавілоні. Типи палацових споруд. Оздоблення поверхонь будівель глазурованою цеглою – відмінна риса месопотамського стилю (Ворота Іштар, Дорога процесій, тронний зал Південного палацу у Вавілоні). Рельєф – головний елемент декору шумеро-аккадських та асиро-авілонських палаців. Поєднання барельєфа та горельєфа у палаці Саргона II). Героїчний епос «Сказання про Гільгамеша» – основне джерело образів мистецтва. Реалістичні риси в рельєфах та фрескових розписах інтер'єрів.

Ідея Вічного життя – основа давньоєгипетської культури. Міф про Осіріса та Ізиду. Обряд муміфікації та некрополь як матеріальне втілення ідеї Вічного життя (піраміди в Гізі, напівскельний храм у Дейр-ель-Бахрі, скельний храм в Абу-Симбел). Рельєф. Живопис. Архітектура наземного храму – символ самовідродження Ра (Карнакський храм, Рамесеум). Живописне і скульптурне оздоблення саркофагів та гробниць – магічний код вічного буття. Поєднання елементів фасного і профільного зображення у каноні Вічного життя.

Відоображення релігійно-міфологічної картини світу в традиційній духовній культурі народів Сходу.

Індуїзм як стрижень художньої культури Індії. Епос «Махабхарата» та «Рамаяна». Архітектурне втілення містичного жертвоприношення та аскетичного подвижництва (храм Кандар'я Махадева у Кхаджурахо). Роль скульптури (техніка «набрякаюча форма») в зовнішньому декорі індуїстського храму. Буддійська ступа в Санчі – модель Всесвіту Давньої Індії. Кам'яний рельєф як літопис життя і діянь Будди. Фрескові цикли печерних храмів Аджанти – енциклопедія індійського життя. Тадж-Махал – зразок індо-мусульманської естетики. Індійська мініатюра – витончений жанр індо-мусульманського стилю.

Космологізм як основа китайської культури. Прояв вічної гармонії Інь та Ян у пейзажному жанрі «гори–води». Образ світу у декоративній манері *гунбі* (Лі Сисюнь «Подорожні в горах»); пейзаж настрою в техніці *сеї* (Ван Вей «Прояснення після снігопаду в горах біля ріки»). Єдність слова, знаку та зображення як ідеал китайського живопису. Відоображення етики конфуціанства, даосизму та буддизму в літературних творах («Луньюй», «Даодецзин», «Цзінь, пін, мей»). Естетика порожнечі в образотворчому мистецтві. Архітектура палаців і храмів – відоображення п'ятичасткової моделі світу (імператорський палац Гугун, Храм Неба). Парк Іхеюань у Пекіні – ідеальне втілення небесної гармонії.

Естетика *сінто* в японській культурі. Культ природних форм і краси буденного в архітектурі (святилище Аматерассу в Ісе) та літературі (жанр *хоку* і *танка*). Ідея «все в одному» як ключовий принцип художньої культури «цивілізації соснової голки»: чайна церемонія *тяною*, філософські сади каменів *хіраніва* (Рьоандзи в Кіото), гравюра на дереві *укійо-е* (Огата Корін, Кітагава Утамаро, Кацусіка Хокусай). Естетизація миті.

Діалог Сходу і Заходу в культурі.

Ритуал принесення жертви в ім'я життя як стрижень культури індіанців Південної та Центральної Америки. Теотіуаканський тип споруди – зразок храмової та світської архітектури майя та ацтеків (Паленке, Чічен-Іца, Теночтитлан). Сакральна функція скульптурного декору храмів. Поєднання символічного та реалістичного в живописі Д.Рівери (Національний палац та будівля Міністерства освіти у Мехіко).

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ І ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Тема 4. Художня культура античного світу (9 годин)

Естетика античності. Антропоморфізм світосприйняття давніх греків. Міфологізм грецької архітектури (храм Афіни в Пестумі, Парфенон та Ерехтейон в Афінах), скульптури («Персей, що вбиває Медузу Горгону» в храмі Афіни у Селінунті, іонічний фриз Парфенона, горельєф «Гігантомахія» вівтаря Зевса у Пергамі) та літератури («Іліада» та «Одісея» Гомера). Архаїчні кори та куриси – витoki грецької скульптури. Грецька скульптура ранньої (хіазм Поліклета), високої (гармонія Фідія) та пізньої класики (поривання Скопаса). Людина і фатум у давньогрецькому театрі (трагедії Есхіла «Прикутий Прометей», Софокла «Едіп-цар» та «Електра», Евріпіда «Іполіт» і «Медея»).

Етруське світосприйняття як основа римської культури. Живописне оздоблення етруських гробниць. Натуралізм портретної і храмової скульптури. Римська звияга на славу державі – культуротворче кредо Давнього Риму. Планування Риму і архітектура як втілення ідеї величчї держави (Римський форум, Пантеон, Колізей). Фреска і мозаїка – головні засоби декору римського будинку (вілла Містерій). Портретна скульптура римлян – предтеча європейської скульптури (Вівтар Миру, кінна статуя Марка Аврелія).

Типи ранньохристиянських храмів: ротонда (мавзолей Галли Пладидії в Равенні) та базиліка (базиліки Сант-Аполінаре-ін-Классе та Сант-Аполінаре-Нуово у Равенні). Символіка розташування мозаїк у храмі (мавзолей Галли Пладидії та Сант-Аполінаре-Нуово). Традиції античного світу у європейській культурі.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 5. Мистецькі напрями і стилі Середньовіччя (9 годин)

Відбиток східно-християнської картини світу в архітектурі хрестово-купольного храму. Символіка храму *Agia Sophia* в Константинополі. Еволюція візантійського стилю в іконописі та мозаїчному декорі (храми *Сан-Вітале* у Равенні та *Хора* у Константинополі).

Еволюція базиліки. Романська базиліка (собор *св.Петра*, Муасак) – символ хресного шляху и спасіння через спокуту. Кам'яний декор як відображення життя середньовічної людини (тема страстей на порталах і капітелях колон). Поліхромність фрескового декору романських базилік. Альгамбра – синтез романської та мусульманської культур.

Естетика готики. Готичний храм як образ світу (архітектурна структура, скульптура, шпалери-мільфлери, вітражі, музика). Монодія як основа середньовічної релігійної музики (григоріанський хорал). Регіональні варіанти готичного стилю в Німеччині (Кельн, Нюрнберг), Іспанії (Севілья,

Толедо), Італії (Сієнна, Орв'єто). Героїчний епос, рицарська куртуазна лірика, народна проза (жанри байки, прикладу-проповіді) – джерела сюжетів середньовічної скульптури, живопису та мініатюри. Образи і сюжети середньовічної культури – «вічні» образи і сюжети в мистецтві наступних епох.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 6. Мистецтво європейського Відродження (13 годин)

Ідеали гуманізму в мистецтві Італійського Ренесансу. Проторенесанс в літературі (Данте Аліг'єрі «Нове життя») та живопису (фрески Джотто у церкві *Санта Марія дель Арена* в Падуї). Родоначальник італійської ренесансної архітектури Ф.Брунелескі (*Капелла Пацці*). Майстри раннього Відродження в образотворчому мистецтві (Донателло, Мазаччо, С.Боттічеллі). Нова естетика Високого Відродження: Д.Браманте (архітектура), Леонардо да Вінчі, Рафаель, Мікеланджело. Пізнє Відродження (венеціанська школа): А. Палладіо, Тиціан, Тинторетто. Розквіт поліфонії (школа «суворого письма»).

Особливості Північного Відродження. Ренесанс у Нідерландах: Ян Ван Ейк (Гентський вівтар); Пітер Брейгель Старший «Мужицький» – «митець натовпу»; алегорична творчість І.Босха. Ренесанс у Німеччині: майстер гравюри А.Дюрер; суперечливість таланту Л.Кранаха Старшого. Французький Ренесанс: школа Фонтенбло – поєднання літературних і художньо-митецьких образів (П.Ронсар, Россо Фьорентіно, Ф.Приматіччо, Ж.Гужон).

Спадщина В.Шекспіра – вершина художнього відтворення характерів і ситуацій у словесному мистецтві. Трагічна доля ідеалів Відродження на початку нової епохи.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 7. Художня культура Нового часу. Естетика бароко (9 годин)

Естетика бароко. Архітектурні особливості ансамблевого стилю (церква *Іль Джезу* Дж. Б.Віньоли і Дж. делла Порта в Римі). Творчість Л.Берніні. Формування нових жанрів у живописі (історичний, побутовий, натюрморт). «Великий стиль» П.-П.Рубенса. Поява нових музичних жанрів: опери (К.Монтеверді «Орфей»), інструментальних концертів (*concerto grosso* А.Кореллі та А.Вівальді). Вершина вільної поліфонії у творчості Й.-С.Баха («Страждання за Матфеем»).

Краса реального світу у спадщині М.Караваджо (Італія), Рембрандта (Голландія), Д.Веласкеса.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 8. Мистецькі напрями XVII – XVIII ст. (9 годин)

Естетика класицизму. «Великий стиль» Людовика XIV в архітектурі (Версаль, ансамблі Парижу). Класицизм у живописі (Н.Пуссен). Французький класицистичний театр (П.Корнель, Ж.Расін).

Мистецтво рококо. «Галантні святкування» А.Ватто, «пасторалі» Ф.Буше.

Естетика Просвітництва. Філософські повісті Вольтера, міщанська драма Д.Дідро і сентиментальний роман Ж.-Ж.Руссо у французькій просвітницькій літературі. Революційний класицизм і ампір Ж.-Л.Давида.

Оперна реформа К.-В.Глюка. Симфонізм Віденської класичної школи (сонатно-симфонічні цикли Й.Гайдна, опери В.-А.Моцарта, симфонії Л. ван Бетховена).

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 9. Естетика художньої творчості XIX ст. (11 годин)

Естетика романтизму. Прийом антитези – магістральний художній прийом романтичного мистецтва. Музика – провідне мистецтво романтичної доби: розвиток жанрів пісні (Ф.Шуберт), програмного твору (Г.Берліоз), опери (Р.Вагнер), рапсодії (Ф.Ліст), фольклорних жанрів (Й.Брамс). Релігійна і літературна тематика живопису прерафаелітів (Д.-Е.Міллес, Д.-Г.Россетті). Пейзаж у романтичному живописі (К.-Д.Фрідріх, У.Тернер). Революційний романтизм та глибока філософія полотен Е.Делакруа, Ф.Гойї і Т.Жеріко. Естетика англійського парку. Європейська і американська романтична поезія і проза (поєми Д.Байрона, лірика Г.Гейне, романи і повісті Е.Т.А.Гофмана, В.Гюго, В.Скотта, В.Ірвінга).

Принципи критичного реалізму в літературі 30 – 60-х років XIX ст. Історія французького суспільства у творчості О. де Бальзака і А.Стендаля. Багатоманітна і віртуозна проза П.Меріме. Викривальні соціальні романи Ч.Діккенса. Енциклопедія російського суспільства у творчості О.Пушкіна і М.Гоголя, І.Тургенєва, Ф.Достоевського і Л.Толстого.

Політична сатира і гуманізм в живописі О.Дом'є і П.Федотова. Тяжка доля робітників і селян на полотнах Ф.Мілле і Г.Курбе.

Реалістичні тенденції в національних музичних театрах: італійському (Д.Верді «Травіата», «Ріголетто», «Аїда»), чеському (Б.Сметана «Продана наречена»), німецькому (Р.Вагнер «Лоенгрін», «Валькірії»), російському (М.Мусоргський «Борис Годунов», Н.Римський-Корсаков «Садко», «Снігуронька», О.Бородін «Князь Ігор», П.Чайковський «Пікова Дама»). Побутова танцювальна музика у творчості «короля вальсів» Й.Штрауса.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 10. Естетичні принципи модерну і їх втілення в мистецькій практиці (11 годин)

Поява конкуруючих художніх методів і напрямів у художній культурі. Декаданс в європейській літературі (О.Уайльд, Ш.Бодлер, П.Верлен, А.Рембо, Є.Верхарн). Імпресіонізм в живописі: відкриття у художній техніці К.Моне і К.Пісарро; тематична і стилістична неповторність Е.Мане, Е.Дега, О.Ренуара. Постімпресіонізм В.ван Гога, Тулуза-Лотрека, П.Сезанна і П.Гогена як джерело майже всіх провідних напрямів живопису ХХ ст. Абсолютизація моменту в музиці К.Дебюссі і скульптурі О.Родена.

Стиль модерн в архітектурі (В.Орте, А.Гауді). Синтез мистецтв в архітектурі.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 11. Художня культура ХХ ст. (12 годин)

Естетика модернізму. Нове бачення краси як заперечення єдності форми, простору і кольору. Індивідуальна свобода митця і творчий експеримент: фовізм А.Матісса, експресіонізм Ф.Марка, примітивізм В.Руссо, кубізм П.Пікассо, абстракціонізм В.Кандинського, сюрреалізм Р.Магрітта і С.Далі. Нові техніки і напрями в музиці (додекафонія, алеаторика, нова Віденська школа). Новаторська музика російських композиторів А.Скрябіна та І.Стравінського. Конструктивізм в архітектурі Ш.-Е.Ле Корбюзьє (вілла Савой у Пуассі). «Великий стиль» у художній культурі тоталітарних держав. Принципи «народності» та авторитарності в тоталітарному мистецтві.

Художня й естетична своєрідність культури США: література (Г.Лонгфелло, У.Уїтмен, Е.Хемінгуей), живопис (Е.Хоппер, Е.Уорхолл), музика (Ч.Айвз). Хмарочоси як новітнє втілення храмово-пірамідальної архітектурної традиції тольтеків, майя, ацтеків (Емпайр Стейт Білдінг у Нью-Йорку). Популярність афро-американського фольклору (казки-притчі, спірічуелс, блюз, джаз).

Основні естетичні принципи постмодернізму. Нові види мистецтв і нові форми синтезу: кінематограф, інсталяція, висока мода (Д.Гальяно), комп'ютерна графіка та анімація. Музичне мистецтво II половини ХХ ст. (Бітлз, Пінк Флойд, «Нова хвиля»). Електронна музика. Маскультура і відродження архаїчних форм у художньому мисленні. Поп-арт. Діалог культур і глобалізація.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Разом: 120 год., лекції – 32 год., семінарські заняття – 24 год., самостійна робота – 56 год., модульний контроль – 8 год.

V. ЛЕКЦІЙНИЙ КУРС

МОДУЛЬ 1. ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА ПЕРВІСНОГО СВІТУ І ДАВНІХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ

Тема 1. Місце і функції художньої культури в системі цілісної культури. Класифікація видів мистецтва (2 год.)

План:

1. Єдність і багатоманітність світової художньої культури.
2. Художній образ як основний засіб відображення та пізнання світу в мистецтві.
3. Функції мистецтва в культурі та суспільстві, розвитку особистості.
4. Класифікації видів мистецтва.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 2. Походження і причини виникнення мистецтва. Поліфункціональність і синкретизм первісної творчості (2 год.)

План:

1. Теорії походження мистецтва.
2. Людина палеоліту та доби неолітичної революції. Формування основ художнього мислення.
3. Архітектурні та живописні пам'ятки палеоліту та неоліту.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 3. Художня культура давніх цивілізацій Азії та Латинської Америки (2 год.)

План:

1. Значення міфології в формуванні образів Давнього світу.
2. Мистецтво Месопотамії.
3. Феномен давньоєгипетської культури.
4. Вплив релігії на художню культуру Давньої Індії.
5. Космологізм китайської культури.
6. Храмова культура індіанців.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

МОДУЛЬ II. ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ І ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Тема 4. Художня культура античного світу (2 год.)

План:

1. Естетика античності.
2. Антропоморфізм світосприйняття давніх греків. Міфологізм грецької архітектури, скульптури та літератури.
3. Етруське світосприйняття як основа римської культури.

4. Римська звитяга на славу державі – культуротворче кредо Давнього Риму.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 5: Мистецькі напрями і стилі Середньовіччя (2 год.)

План:

1. Естетика світосприйняття людини середньовіччя.
2. Романська базиліка – символізм, особливості декору інтер'єрів.
3. Естетика готики. Готичний храм як образ світу. Регіональні варіанти готичного стилю.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 6. Мистецтво європейського Відродження (2 год.)

План:

1. Ідеали гуманізму в мистецтві Італійського Ренесансу. Проторенесанс в літературі та живописі.
2. Майстри раннього, високого та пізнього Відродження в образотворчому мистецтві.
3. Особливості Північного Відродження. Ренесанс у Нідерландах та Німеччині.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 7: Культура Нового часу. Естетика бароко (2 год.)

План:

1. Реформація – час змін у духовному житті.
2. Реалізація естетичних принципів бароко у мистецтві: живопис, архітектура, література.
3. Естетичні ідеали Просвітництва. Класицизм та його найвищі здобутки у драматургії та театрі.
4. Архітектура та живопис класицистичної доби. Ампір. Рококо.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 8: Мистецькі напрями XVII-XVIII ст. (2 год.)

План:

1. Естетика класицизму.
2. Мистецтво рококо.
3. Естетика просвітництва.
4. Віденська класична школа.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 9: Естетика художньої творчості ХІХ ст. (2 год.)

План:

1. Естетика та художні прийоми романтизму.
2. Музика – провідне мистецтво романтичної доби: розвиток жанрів.
3. Романтичні та реалістичні тенденції у живописі.
4. Реалістичні тенденції в національних музичних театрах.
5. Імпресіонізм у мистецтві живопису.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 10. Естетичні принципи модерну і їх втілення в мистецькій практиці (2 год.)

План:

1. Співіснування конкуруючих художніх методів і напрямів у художній культурі кінця ХІХ ст.
2. Декаданс в європейській літературі.
3. Постімпресіонізм в живописі.
4. Синтез мистецтв в архітектурі модерну.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Тема 11. Художня культура ХХ ст. (2 год.)

План:

1. Естетичні принципи модернізму. Нове бачення краси як заперечення єдності форми, простору і кольору.
2. Основні естетичні принципи постмодернізму.
3. Маскультура. Поп-арт.
4. Художня своєрідність культури США.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

VI. ПЛАНИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Семінарське заняття №1.

Місце і функції художньої культури в системі цілісної культури.

Класифікація видів мистецтва (2 год.)

План:

1. Естетика античності.
2. Антропоморфізм світосприйняття давніх греків. Міфологізм грецької архітектури, скульптури та літератури.
3. Грецька скульптура ранньої, високої та пізньої класики.
4. Людина і фатум у давньогрецькому театрі.
5. Етруське світосприйняття як основа римської культури.
6. Мистецькі домінанти Давнього Риму: архітектура, скульптура, живопис.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Семінарське заняття №2.

Походження і причини виникнення мистецтва. Поліфункціональність і синкретизм первісної творчості (2 год.)

План:

1. Естетика античності.
2. Антропоморфізм світосприйняття давніх греків. Міфологізм грецької архітектури, скульптури та літератури.
3. Грецька скульптура ранньої, високої та пізньої класики.
4. Людина і фатум у давньогрецькому театрі.
5. Етруське світосприйняття як основа римської культури.
6. Мистецькі домінанти Давнього Риму: архітектура, скульптура, живопис.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Семінарське заняття №3.

Художня культура давніх цивілізацій Азії та Латинської Америки (2 год.)

План:

1. Естетика античності.
2. Антропоморфізм світосприйняття давніх греків. Міфологізм грецької архітектури, скульптури та літератури.
3. Грецька скульптура ранньої, високої та пізньої класики.
4. Людина і фатум у давньогрецькому театрі.
5. Етруське світосприйняття як основа римської культури.
6. Мистецькі домінанти Давнього Риму: архітектура, скульптура, живопис.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Семінарське заняття №4.
Художня культура античного світу (2 год.)

План:

1. Естетика античності.
2. Антропоморфізм світосприйняття давніх греків. Міфологізм грецької архітектури, скульптури та літератури.
3. Грецька скульптура ранньої, високої та пізньої класики.
4. Людина і фатум у давньогрецькому театрі.
5. Етруське світосприйняття як основа римської культури.
6. Мистецькі домінанти Давнього Риму: архітектура, скульптура, живопис.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Семінарське заняття №5.
Мистецькі напрями і стилі Середньовіччя (2 год.)

План:

1. Візантійський стиль в архітектурі, іконописі та мозаїчному декорі.
2. Романська базиліка – символізм, особливості декору інтер'єрів.
3. Естетика готики. Готичний храм як образ світу. Регіональні варіанти готичного стилю.
4. Героїчний епос, рицарська куртуазна лірика, народна проза.
5. Монодія як основа середньовічної релігійної музики (григоріанський хорал).

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Семінарське заняття № 6.
Мистецтво європейського Відродження (2 год.)

План:

1. Ідеали гуманізму в мистецтві Італійського Ренесансу. Проторенесанс в літературі та живописі.
2. Майстри раннього Відродження в образотворчому мистецтві.
3. Нова естетика Високого Відродження.
4. Пізнє Відродження.
5. Особливості Північного Відродження. Ренесанс у Нідерландах та Німеччині.
6. Трагічність ренесансних ідеалів у творчості В.Шекспіра.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Семінарське заняття №7.
Культура Нового часу. Естетика бароко (2 год.)

План:

1. Естетичні принципи бароко.
2. Архітектурні особливості ансамблевого стилю (церква Іль Джезу Дж. Б.Віньоли і Дж. делла Порта в Римі). Творчість Л.Берніні.
3. Формування нових жанрів у живописі (історичний, побутовий, натюрморт). «Великий силь» П.-П.Рубенса.
4. Поява нових музичних жанрів: опери (К.Монтеверді «Орфей»), інструментальних концертів (concerto grosso А.Кореллі та А.Вівальді), вільної поліфонії («Страждання за Матфеєм» Й.-С.Баха).
5. Краса реального світу у спадщині М.Караваджо, Рембрандта, Д.Веласкеса.
6. Естетичні принципи класицизму. Його здобутки в драматургії й театрі.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Семінарське заняття №8
Тема: Естетика художньої творчості ХІХ ст. (2 год.)

План:

1. Естетика та художні прийоми романтизму.
2. Музика – провідне мистецтво романтичної доби: розвиток жанрів.
3. Романтичні та реалістичні тенденції у живописі.
4. Європейська і американська романтична поезія і проза.
5. Принципи критичного реалізму в літературі 30 – 60-х років ХІХ ст.
6. Реалістичні тенденції в національних музичних театрах.
7. Мистецтво імпресіонізму.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Семінарське заняття №9.
Естетичні принципи модерну і їх втілення в мистецькій практиці (2 год.)

План:

1. Декаданс в європейській літературі.
2. Імпресіонізм в живописі.
3. Видатні представники постімпресіонізму.
4. Стил модерн в архітектурі.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

Семінарське заняття №10
Тема: Художня культура XX ст. (2 год.)

План:

1. Естетичні принципи модернізму. Нове бачення краси як заперечення єдності форми, простору і кольору.
2. Індивідуальна свобода митця і творчий експеримент:
 - фовізм А.Матісса,
 - експресіонізм Ф.Марка,
 - кубізм П.Пікассо,
 - сюрреалізм Р.Магрітта і С.Далі.
3. Конструктивізм в архітектурі Ш.-Е. Ле Корбюзьє.
4. Художня й естетична своєрідність культури США:
 - музика (Ч.Айвз).
 - архітектурна традиція (Емпайр Стейт Білдінг у Нью-Йорку).
 - популярність афро-американського фольклору (казки-притчі, спірічуелс, блюз, джаз).
5. Основні естетичні принципи постмодернізму. Маскультура. Поп-арт.

Література основна: 1.1 – 1.5.

Література додаткова: 2.1 – 2.5.

VII. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ зп	Тематичний розділ	Зміст завдання	Години на виконання, передбачені ТП	Література	Академічний контроль, форма підготовки	Бали
Змістовий модуль І. ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА ПЕРВІСНОГО СВІТУ І ДАВНІХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ						
1	Місце і функції художньої культури. Класифікація видів мистецтв.	1. Загальна сутнісна характеристика видів мистецтв: архітектура, живопис і графіка, скульптура, декоративно-ужиткове мистецтво, література, музика, хореографія, театр, фотомистецтво, кіномистецтво.	5	<i>1.1 – 1.5, 2.1- 2.5</i>	Підготовка словничка термінів	5
2	Походження і причини виникнення мистецтва. Поліфункціональність і синкретизм первісної творчості	2. Понятійно- категоріальна система і жанрове розмаїття видів мистецтв.	5			
3	Художня культура давніх цивілізацій Азії та Латинської Америки	<p>1. Художня культура Месопотамії: – архітектура; – скульптура; – епос.</p> <p>2. Художня культура Давнього Єгипту як втілення ідеї Вічного життя: – міф про Озиріса та Ізиду; – Архітектура, рельєф, живопис як магічний код вічного буття (некрополь у Гізі, Карнакський храм); – давньоєгипетський канон живописного зображення і скульптурного зображення людини</p> <p>3. Традиційна художня культура Індії: – індуїзм як стрижень художньої культури; – епос «Махабхарата» і «Рамаяна»; – сакральна архітектура; – скульптура у декорі храмів; – фрескові цикли храмів</p>	5	<i>1.1 – 1.5, 2.1- 2.5</i>	підготовка екскурсії- презентації	5

		Аджанти та індійська мініатюра.				
		4. Китайська традиційна художня культура: – пейзажні жанри і техніки; естетика порожнечі – етичний зміст літературних творів («Луньйюй», «Даодецзин», «Цзінь, пін, мей»); – храмово-палацова архітектура як відображення п'ятичасткової моделі світу; – паркове мистецтво (Іхеюань у Пекіні)				
		5. Художня культура Японії: –естетика сінто; –культ природних образів і краси буденного в архітектурі (святилище Аматерассу), гравюрі укійо-е, літературі (хоку і танка), садовому мистецтві та чайній церемонії. –діалог Сходу і Заходу в культурі		1.1 – 1.5, 2.1- 2.5	підготовка екскурсії-презентації підготовка екскурсії-презентації підготовка екскурсії-презентації	
		6.Художня культура індіанців Південної та Центральної Америки: –ритуал як стрижень культури; –храмова та світська архітектура індіанців майя та ацтеків (Паленке, Чічен-Іца, Теночтитлан); –поєднання символізму і реалізму в живописі Д.Рівери				
Змістовий модуль II.						
ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ І ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ						
4.	Художня культура античного світу	1.Етруське мистецтво: живописне оздоблення гробниць, натуралізм скульптури. 2.Міська архітектура Риму як втілення ідеї державної величі. 3.Портретна скульптура	5	1.1 – 1.5, 2.1- 2.5	підготовка доповіді (презентації)	5

		римлян. 4. Типи ранньохристиянських храмів (ротонда і базиліка); символіка розташування мозаїк				
5	Мистецькі напрями і стилі Середньовіччя	1.Альгамбра – синтез романської та мусульманської культур. 2.Регіональні варіанти готичного стилю в Німеччині (Кельн, Нюрнберг), Іспанії (Севілья, Толедо), Італії (Сієнна, Орв'єто). Героїчний епос, рицарська куртуазна лірика, народна проза (жанри байки, прикладу-проповіді) як джерела сюжетів середньовічної скульптури, живопису та мініатюри. Образи і сюжети середньовічної культури – «вічні» образи і сюжети в мистецтві наступних епох.	5	1.1 – 1.5, 2.1- 2.5	підготовка доповіді (презентації)	5
6	Мистецтво європейського Відродження	1.Родоначалник італійської ренесансної архітектури Ф.Брунелески (Капелла Пацци). 2.Школа Фонтенбло у Фран. 3.Ренесанс у Нідерландах та Німеччині (Ян Ван Ейк, П.Брейгель Ст., Л.Кранах Ст, А.Дюрер)	5	1.1 – 1.5, 2.1- 2.5	підготовка доповіді (презентації)	5
7	Художня культура Нового часу. Естетика бароко	1.Особливості барокової архітектури. 2.Ідейна, тематична і художня своєрідність творчості П.-П.Рубенса і Рембрандта.	5	1.1 – 1.5, 2.1- 2.5	конспект, складання порівняльної таблиці	5
8	Мистецькі напрями 17-18 ст.	1.Естетика класицизму. «Великий стиль» Людовика XIV в архітектурі (Версаль, ансамблі Парижу). 2.Класицизм у живописі (Н.Пуссен). 3.Французький класицистичний театр (П.Корнель, Ж.Расін). 4.Мистецтво рококо (А.Ватто, і Ф.Буше) 5.Естетика Просвітництва.	5	1.1 – 1.5, 2.1- 2.5	підготовка доповіді (презентації)	5

		Французька просвітницька література (Вольтер, Д.Дідро і Ж.-Ж.Руссо). 6.Револьюційний класицизм і ампір Ж.-Л.Давида. 7.Оперна реформа К.-В.Глюка. Сонатно-симфонічні цикли Й.Гайдна, опери В.-А.Моцарта, симфонії Л. ван Бетховена				
9	Естетика художньої творчості 19 ст.	1.Естетика романтизму. Прийом антитези – магістральний художній прийом романтичного мистецтва. 2.Розвиток нових жанрів у музиці (Ф.Шуберт, Г.Берліоз, Р.Вагнер, Ф.Ліст). 3.Живопис прерафаелітів (Міллес, Д.-Г.Россетті). Пейзаж у романтичному живописі (К.-Д.Фрідріх, У.Тернер). Полотна Е.Делакруа, Ф.Гойї і Т.Жеріко. 4.Європейська і американ. романтична поезія і проза (Д.Байрона, Г.Гейне, Е.Т.А.Гофмана, В.Гюго, В.Скотта, В.Ірвінга) 5.Принципи критичного реалізму в літературі 30-60-х років 19 ст. Історія суспільства у творчості Бальзака, Стендаля, Меріме, Ч.Діккенса, Пушкіна, Гоголя, Тургенєва, Достоевського і Толстого. 6.Реалістичні тенденції в національних музичних театрах: італійському (Д.Верді), чеському (Б.Сметана), німецькому (Р.Вагнер), російському (М.Мусоргський, Н.Римський-Корсаков, О.Бородін, П.Чайковський). Побутова танцювальна музика у творчості Й.Штрауса	5	1.1 – 1.5, 2.1- 2.5	підготовка доповіді (презентації)	5
10	Естетичні принципи модерну	1. Тематична і стилістична неповторність Е.Мане,	5	1.1 – 1.5, 2.1- 2.5	підготовка доповіді	5

	і їх втілення в мистецькій практиці	Е.Дега і О.Ренуара. 2.Постімпресіонізм В.ван Гога, Тулуза-Лотрека, П.Сезанна і П.Гогена як джерело майже всіх провідних напрямів живопису ХХ ст. 3.Абсолютизація моменту в музиці К.Дебюссі і скульптурі О.Родена			(презентації) і	
11	Художня культура 20 ст.	1.Примітивізм В.Руссо. Кубізм П.Пікассо. Абстракціонізм В.Кандинського 2.Новаторська музика російських композиторів А.Скрябіна та І.Стравінського. 3.»Великий стиль» у художній культурі тоталітарних держав. Принципи «народності» та авторитарності в тоталітарному мистецтві. 4.Культура США: література (Г.Лонгфелло, У.Уїтмен, Е.Хемінгуей), живопис (Е.Хоппер, Е.Уорхолл). 5.Нові види мистецтв і нові форми синтезу: кінематограф, інсталяція, висока мода, комп'ютерна графіка та анімація. 6.Музичне мистецтво II пол. ХХ ст. (Beatls, Pink Floyd, «Нова хвиля»). Електронна музика.	6	1.1 – 1.5, 2.1- 2.5	підготовка доповіді (презентації)	6
Всього:			56			55

VIII. СИСТЕМА ПОТОЧНОГО І ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ

Навчальні досягнення бакалаврів із дисципліни «Історія світової художньої культури» оцінюються за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип поопераційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання рівня знань, умінь та навичок, а також розширення кількості підсумкових балів до 100.

Контроль успішності студентів з урахуванням поточного і підсумкового оцінювання здійснюється відповідно до навчально-методичної карти (п. IV), де зазначено види контролю. Систему рейтингових балів для різних видів контролю представлено у Табл. 8.1, порядок переведення балів подано у Табл. 8.3.

Таблиця 8.1

Розрахунок рейтингових балів за видами поточного (модульного) контролю

I модуль

№ п/п	Вид діяльності	Максимальна кількість балів	Одиниць	Всього
1	Відвідування лекцій	1	4	4
2	Відвідування семінарських занять	1	3	3
3	Робота на семінарському занятті	10	3	30
4	Самостійна робота	5	3	15
5	Модульна контрольна робота	25	1	25
Підсумковий рейтинговий бал				77

II модуль

№ п/п	Вид діяльності	Максимальна кількість балів	Одиниць	Всього
1	Відвідування лекцій	1	12	12
2	Відвідування семінарських занять	1	9	9
3	Робота на семінарському занятті	10	8	80
4	Самостійна робота	5	8	41
5	Модульна контрольна робота	25	1	25
Підсумковий рейтинговий бал				167
Підсумковий семестровий бал				244

У процесі оцінювання навчальних досягнень спеціалістів застосовуються такі методи:

Методи усного контролю: індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, екзамен.

Методи письмового контролю: повідомлення, доповідь, створення порівняльної таблиці, реферат.

Методи самоконтролю: уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

Таблиця 8.2

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Поточне тестування та самостійна робота													Кількість балів без урахування коефіцієнта	Коефіцієнт	Загальна сума балів
Змістовний модуль 1				Змістовний модуль 2											
T1	T2	T3	M1	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	M2			
17	17	18	25	17	17	19	17	17	18	18	19	25	244	2,44	100
77				167									244		

Таблиця 8.3

Порядок переведення рейтингових показників успішності

Рейтингова оцінка	Оцінка за шкалою університету	Значення оцінки
A	90-100	<u>Відмінно</u> – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками.
B	82-89	<u>Дуже добре</u> – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок.
C	75-81	<u>Добре</u> – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	69-74	<u>Задовільно</u> – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, але достатній для подальшого навчання або професійної діяльності.
E	60-68	<u>Достатньо</u> – мінімально можливий (допустимий) рівень знань (умінь).
FX	35-59	<u>Незадовільно з можливістю повторного складання</u> – незадовільний рівень знань (умінь) з можливістю перескладання за умов належного самостійного доопрацювання.
F	1-34	<u>Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу</u> – достатньо низький рівень знань, що вимагає повторного проходження курсу.

Таблиця 8.4

Критерії оцінювання відповіді на семінарському занятті

№ п/п	Критерії оцінювання роботи	Максимальна кількість балів за кожним критерієм
1.	Доповідь структурована, має план, у якому передбачена вступна та заключна частина	1
2.	Студент використовує кілька джерел, у т.ч. з переліку додаткової літератури	2
3.	Доповідь побудована за проблемним принципом, процеси та явища культури аналізуються у контексті формування естетичного ідеалу епохи	3
4.	Виклад супроводжується презентацією в Microsoft power point, оформлений за всіма вимогами (зміст, структура, ідея, дизайн), яка відповідає тексту доповіді	3
5.	Студент використовує засоби ораторського мистецтва, вміло працює з аудиторією, ініціює діалоги, дискусії, дебати	1
Разом:		10

Кількість балів за роботу з теоретичним матеріалом під час виконання самостійної роботи залежить від дотримання таких вимог:

- своєчасність виконання;
- повнота обсягу їх виконання;
- якість виконання;
- самостійність виконання;
- творчий підхід;
- ініціативність.

Таблиця 8.5

Критерії оцінювання завдання із самостійної роботи (у формі презентації):

№ п/п	Критерії оцінювання роботи	Максимальна кількість балів за кожним критерієм
1.	Чітка і зрозуміла структура, виокремлені окремі частини за змістом, зрозуміла ідея. Ідея самостійна, творча, інноваційна	1
2.	Текст чіткий, зрозумілий, лапідарний, читабельний, логічний	1
3.	Ілюстрації якісні, відповідають змісту презентації, візуальний ряд не переобтяжений	1
4.	Створений асоціативно-образний ряд для створення настрою, введення в тему	1
5.	Дизайн: дотримання єдиних вимог до оформлення, оформлення гармонійно поєднує колір, форму і зміст	1
Разом:		5

IX. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності

1) За джерелом інформації:

Словесні: лекція (лекція-інформація, лекція-огляд, проблемна, лекція-візуалізація, лекція-конференція, лекція-консультація) із застосуванням комп'ютерних інформаційних технологій (PowerPoint-презентація), семінари-конференції, пояснення, розповідь, бесіда.

Наочні: спостереження, ілюстрація, демонстрація.

2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів: з книгою, з інформаційними ресурсами, з синхроністичною / порівняльною таблицею; виконання індивідуальних навчальних проектів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

- навчальні дискусії (у формі колоквіумів);
- створення ситуації пізнавальної новизни;
- створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо);
- бінарні лекції (викладач - студент);
- пошук заздалегідь запланованих помилок (фактичних, хронологічних, змістових, орфографічних тощо).

X. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРСУ

- курс лекцій;
- навчальні підручники (посібники);
- енциклопедії та довідники;
- ілюстративний матеріал; схеми, таблиці;
- робоча навчальна програма;
- збірка тестових і контрольних завдань для тематичного оцінювання навчальних досягнень студентів;
- засоби підсумкового контролю (комп'ютерна програма тестування, комплект друкованих завдань для підсумкового контролю).

XI. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Основна література:

1. Абрамович С. Д. Світова та українська культура: навчальний посібник / С. Д. Абрамович, М. Ю. Чікарькова. - Львів: Світ, 2004. - 342 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 38 примірників)
2. Греченко В. А. Світова та українська культура з тестовими завданнями: довідник для школярів та студентів / В. А. Греченко, І. В. Чорний. - К.: Літера, 2009. - 416 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 1 примірник)
3. Історія світової культури : навч. посіб. для студ. гуманітарних спец. вузів / кер. авт. кол. Л. Т. Левчук. - 4-е вид., стереотип. - К.: Либідь, 2003. - 368 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 28 примірників)
4. Лекції з історії світової та вітчизняної культури: навчальний посібник / А. В. Яртись, В. П. Мельник, М. В. Кашуба ; ред.: А. В. Яртись, В. П. Мельник. - 2-ге вид., переробл. і доп. - Львів : Світ, 2005. - 568 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 216 примірників)
5. Українська та зарубіжна культура: навчальний посібник / М. М. Закович, І. А. Зязюн, О. М. Семашко ; ред. М. М. Закович. - К.: Знання, 2000. - 622 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 19 примірників)

2. Додаткова література:

1. Гриценко В. Людина і культура: навчальний посібник для старших класів середніх загальноосвітніх закладів / В. Гриценко. - К.: Либідь, 2000. - 364 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 9 примірників)
2. Культурологія: навчальний посібник для студ. вищ. навч. закл. / Д. С. Берестовська [та ін.] ; Кримський державний медичний університет імені С. І. Георгієвського. - Сімферополь: [б. в.], 2010. - 367 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 1 примірник)
3. Закович М. М. Українська та зарубіжна культура [Текст] : навчальний посібник / М. М. Закович, О. М. Зязюн [та ін.] ; за ред. М. М. Заковича. - 2-ге вид. - К.: Знання, 2001. - 550 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 2 примірника)
4. Гузь О. Від міфу до постмодернізму / О. Гузь. - Тернопіль: Мандрівець, 2007. - 205 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 1 примірник)
5. Українська та зарубіжна культура: навчальний посібник / за наук. ред. Л. Є. Дещинського ; Міністерство освіти і науки України, Науково-методичний центр вищої освіти Міністерства освіти і науки України. - 4-те вид, переробл. і доп. - Львів: Бескид Біт, 2005. - 304 с. (Наявний в бібліотеці Університету в кількості 14 примірників)